

proces-verbaal

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Utrecht

Sector Civiel
Handelskamer

zaaknummer / rekestnummer: 279686 / HA RK 09-449

**Proces-verbaal van voortzetting van voorlopig getuigenverhoor, gehouden op
6 april 2011**

in de zaak van

1. **J. POOT**,
wonende te Zwitserland,
2. **P.J. POOT**,
wonende te Wassenaar,
3. de besloten vennootschap
B.V. LANDVISION,
gevestigd te Schiphol-Rijk,
4. de besloten vennootschap
CHIPSHOL HOLDING B.V.,
gevestigd te Schiphol-Rijk,
5. de besloten vennootschap
CHIPSHOL 2000 B.V.,
gevestigd te Schiphol-Rijk,
verzoekers,
advocaat mr. M.Ch. Kaaks.

tegen

DE STAAT DER NEDERLANDEN

zetelend te 's-Gravenhage,
verweerder,
hierna: de Staat,
advocaat mr. G.J.H. Houtzagers.

De zitting wordt gehouden in het gebouw van deze rechtbank ingevolge de beschikking van deze rechtbank van 21 april 2010.

Tegenwoordig zijn mr. J.M. Eelkema, rechter-commissaris, en mr. E. Wesemann, griffier.

Na uitroeping van de zaak verschijnen:

- de heer J. Poot in persoon;
- de heer P.J. Poot in persoon en als vertegenwoordiger van de vennootschappen;
- de heer C.A.W. Poot, jurist bij Chipshol Holding;
- mr. Kaaks advocaat voornoemd;
- mr. A.I.M. van Mierlo, advocaat te Rotterdam, raadsman van Poot c.s.;
- mr. Houtzagers advocaat voornoemd;
- mr. S.M. Kingma, advocaat te 's-Gravenhage, raadsman van de Staat;
- mr. C. Waling, advocaat te 's-Gravenhage, raadsvrouw van de getuige.

Mr. Kaaks verklaart dat één getuige is opgeroepen.

De getuige is bij aanvang van de zitting niet aanwezig, maar bevindt zich in het gebouw van de rechtbank buiten het voor publiek toegankelijke gedeelte. Dit houdt verband met het verzoek van de getuige om het voorlopig getuigenverhoor met gesloten deuren te laten plaatsvinden, welk verzoek als eerste wordt behandeld.

Voorafgaand aan deze zitting heeft het volgende plaats gevonden. Namens de getuige is bij brief d.d. 5 april 2011 een verzoek ingediend het verhoor vandaag achter gesloten deuren te houden primair geheel en subsidiair gedeeltelijk, namelijk wat betreft de vragen naar de personalia en functie. Dit verzoek is doorgestuurd naar beide partijen. Namens verzoekers is aangegeven dat zij zich verzetten tegen het primaire verzoek en met het subsidiaire verzoek enkel kunnen instemmen wat betreft de naam, niet de functie. Namens de Staat is medegedeeld zich te refereren aan het oordeel van de rechter-commissaris.

De rechter-commissaris overweegt het volgende.

Zoals bepaald in artikel 166 lid 3 juncto 189 Rv wordt het verhoor van getuigen, ook in het kader van een voorlopig getuigenverhoor, ter terechtzitting gehouden. In artikel 4 RO en artikel 27 Rv staat dat zittingen in beginsel openbaar zijn. Of artikel 6 EVRM op het onderhavige voorlopig getuigenverhoor van toepassing is of niet, nu de nationale wetgever heeft bepaald dat een voorlopig getuigenverhoor in beginsel openbaar is, is dat het uitgangspunt.

De getuige doet een beroep op het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer zoals vastgelegd in onder meer artikel 8 EVRM. Dit is natuurlijk een belangrijk grondrecht, maar openbaarheid van zittingen is een belangrijk beginsel dat niet voor niets in een ander artikel van het EVRM is vastgelegd, namelijk in artikel 6. Het recht op privacy en het beginsel van openbaarheid kunnen met elkaar botsen en dan moet een belangenafweging worden gemaakt. Uit artikel 27 Rv, waarin beide EVRM artikelen zijn terug te vinden, volgt dat bij die belangenafweging de openbaarheid voorop staat en dat in verband met de persoonlijke levenssfeer van partijen alleen een uitzondering kan worden gemaakt als de eerbiediging daarvan dit eist. Hierbij merkt de rechter-commissaris op van oordeel te zijn dat het begrip "partijen" in deze bepaling zo uitgelegd mag worden dat ook een getuige daaronder valt.

Wat de belangenafweging in dit geval betreft overweegt de rechter-commissaris het volgende. Openbaarheid van zittingen is zo belangrijk, omdat daarmee controleerbaar is wat ter zitting plaatsvindt. Dit dient onder meer het waarborgen van een onpartijdige behandeling en het bevorderen van het vertrouwen in de rechtspraak. Daartegen moeten de

belangen van de getuige worden afgewogen. Namens de getuige is aangegeven dat het onderhavige voorlopig getuigenverhoor in de belangstelling van de media staat en dat de getuige als 'klokkenluider' in het centrum van deze belangstelling zal komen te staan. Van het bekend worden van de identiteit en functie van de getuige verwacht deze ernstige overlast te zullen ondervinden, zowel in privé als op het werk.

De rechter-commissaris overweegt dat begrijpelijk is dat de getuige vreest voor de belangstelling en de gevoelens van druk en ongemak die daardoor zullen worden veroorzaakt. Dit is echter onvoldoende om een uitzondering op het zwaarwegende belang van openbaarheid te rechtvaardigen. In deze zaak geldt dat nog in het bijzonder. Het onderwerp van dit voorlopig getuigenverhoor betreft eventuele onrechtmatigheden binnen de rechterlijke macht. Uit de anonieme brief, die in dit dossier zit, kan worden opgemaakt dát er onrechtmatigheden hebben plaatsgevonden en met de brief is deze boodschap naar buiten gebracht. Juist over deze brief gaat het verhoor van de getuige. Gezien het voorgaande wordt het verzoek afgewezen en zal het verhoor niet, ook niet gedeeltelijk, achter gesloten deuren worden gehouden.

In aanvulling hierop merkt de rechter-commissaris op dat een gedeelte van het verhoor van Hofhuis als getuige op 23 maart 2011 wel achter gesloten deuren heeft plaatsgevonden ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de auteur van de anonieme brief. Bij deze beslissing heeft de rechter-commissaris meegewogen dat daarmee bereikt kon worden dat de auteur van de anonieme brief onbekend zou blijven tot het moment dat deze zelf als getuige zou worden gehoord. Dat zou belangstelling voor en daaruit voortkomende druk op de getuige kunnen voorkomen en in zoverre achtte de rechter-commissaris dit in het belang van een goede rechtspleging, hoewel deze uitzonderingsgrond op het beginsel van de openbaarheid niet expliciet is benoemd bij die beslissing. De belangenafweging die de rechter-commissaris toen heeft gemaakt, is daarmee anders dan die van vandaag.

De zitting wordt geschorst teneinde mr. Waling in de gelegenheid te stellen de getuige over de beslissing van de rechter-commissaris in te lichten.

Na hervatting van de behandeling gaat de rechter-commissaris over tot het getuigenverhoor. De getuige doet opgave van naam, voornamen, leeftijd, beroep en woon- of verblijfplaats en deelt mee tot partijen niet in familie- of dienstbetrekking te staan, alles tenzij hierna anders staat vermeld. De getuige legt op de bij de wet bepaalde wijze de voorgeschreven eed/belofte af de gehele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen.

[REDACTED] legt de eed af en verklaart

Op vragen van de rechter-commissaris antwoord ik als volgt.

1. Ter voorbereiding op het verhoor vandaag heb ik de verhoren van Kalbfleisch en Hofhuis gelezen. Ook heb ik een paar weken geleden het artikel dat destijds in de Nieuwe Revu heeft gestaan met als titel "de liegende rechter" (productie 27 achteraan) doorgelezen. Dit was ter voorbereiding op mijn verhoor bij de rechter-commissaris in strafzaken. Dat verhoor heeft op 22 maart 2011 plaatsgevonden.
2. Ik ben werkzaam bij de rechtbank Den Haag, al 33 jaar. Ik ben steeds werkzaam geweest als juridisch medewerker. Ik werk nu in de strafsector. U vraagt mij of ik ook bij de sector civiel heb gewerkt. Ik heb bij de kinderrechtbanken gewerkt, en in de derde kamer, waar huurappelen en pleidooien werden behandeld.
3. U zegt dat in dit dossier een anonieme brief zit die in 2007 naar een journalist van de Nieuwe Revu is gestuurd en u laat mij deze brief zien. Het klopt dat ik deze brief heb geschreven. Wat er in de brief staat, is waar.
4. U zegt dat u nu eerst met mij de namen gaat doornemen die in de brief staan. U zegt dat u steeds wilt weten of ik die persoon ken en zo ja, wat voor contact ik daarmee heb of had. Westenberg was de tweede rechter in de derde kamer waar ik werkte. Zodoende hebben wij een paar jaar in dezelfde kamer gewerkt. Ik kende hem redelijk goed. We gingen weleens een hapje eten. Ik had dus een zakelijk contact met hem, maar ook een klein beetje privé. Toen wij niet meer in dezelfde kamer werkzaam waren, zag ik Westenberg nog weleens op de rechtbank. Ik ben ook weleens bij hem thuis geweest, heb zijn vrouw leren kennen. Bij zijn veertigjarig ambtsjubileum ben ik even op de receptie geweest. Ik heb nu geen contact meer met hem.
5. Met Kalbfleisch deed ik strafzaken vanaf het moment dat hij bij de rechtbank Den Haag kwam werken. Volgens mij was dat in 1986. We deden de raadkamer gevangenhoudingen. Met Kalbfleisch had ik zodoende een werkverhouding, maar zo'n 1 a 1,5 jaar later, eind 87/88, is dit een relatie geworden. Dat was toen hij niet meer thuis woonde, hij lag in een echtscheiding. De relatie heeft ongeveer twee jaar geduurd. Daarna zijn we goed bevriend gebleven, we stonden op vertrouwelijke voet. We hebben vaak samen gegeten en gepraat. Hij had in die tijd ook een klankbord nodig, want het was geen leuke scheiding. Ik beschouwde ons contact toen als een vriendschap. Het contact is verwaterd. Kalbfleisch leerde zijn vrouw kennen en is getrouwd. Dat was geloof ik in 1994. Daarna kwam ik hem nog weleens tegen, maar spraken we niet meer met elkaar af en kwamen we niet meer bij elkaar thuis.
6. Jan Jonathan en Harry van Andel heb ik via Kalbfleisch leren kennen. Harry kende ik minder goed. Ik heb hem ontmoet op een borrel bij Jan Jonathan thuis. Daarna heb ik hem nog een paar keer gezien. Met Jan Jonathan en zijn vrouw gingen Kalbfleisch en ik weleens eten. Ik kende hem wat beter. Kalbfleisch en ik hebben ook een week in een huisje van Jan Jonathan in Zeeland gezeten. Ik kwam nog een briefje tegen van een souper dat Harry had gegeven in het pand van een zakenrelatie. Dat was op 4 december 1987. Er zaten kaartjes van de schouwburg bij. Nadat mijn contact met Kalbfleisch was verwaterd, heb ik de broers Van Andel nooit meer ontmoet.
7. Bij Boukema en zijn gezin zijn we een keer gaan eten. Hij is een vriend van

Op vragen van de advocaten van verzoekers antwoord ik als volgt.

8. U zegt dat ik heb verklaard dat ik weleens bij Westenberg thuis kwam en vraagt of ik daar dan alleen heen ging of met Kalbfleisch. Ik ging niet met Kalbfleisch. Soms ging ik alleen en soms met een collega. Dit was in de tijd dat Westenberg en ik samenwerkten. Er was een keer een afscheidsetentje met de president en de vice-presidenten vanwege het afscheid van de nummer 1 van de derde kamer, dat was Stolk. Omdat Westenberg alleen was heeft hij mij meegevraagd voor dat etentje, zeg maar als tafeldame. Ik heb dat toen eerst aan de president, Wijnholt, gevraagd, omdat ik het moeilijk vond tussen allemaal rechters. Hij vond het goed.
9. U vraagt hoe vaak ik Kalbfleisch zag in de periode dat ik een relatie met hem had. Ik weet dat niet precies, ik denk 2 tot 3 keer per week. We gingen samen eten en kwamen bij elkaar thuis, maar hij was erg druk en had natuurlijk ook nog een kind. U vraagt of onze relatie op de rechtbank bekend was. Ja dat is bekend geworden bij de toenmalige president Wijnholt. De vrouw van Kalbfleisch was bij hem weggegaan, maar begon later weer aan hem te trekken. Ze merkte dat hij iemand kende van de rechtbank en heeft toen de president daarover gebeld. Die zei dat het geen probleem was, dat Kalbfleisch een vrij man was. Westenberg wist ook van onze relatie. Hij vond dat niet zo leuk, want hij vond mij wel erg aardig. U vraagt hoe Westenberg er dan van wist. Westenberg en Kalbfleisch waren vriendschappelijke collega's en misschien heb ik het Westenberg ook zelf wel verteld.
10. Het huisje van Jan Jonathan in Zeeland waar ik over verklaarde was een vakantiehuisje in Haamstede. Hij woonde toen in Den Haag. Ik heb begrepen dat hij later naar een groter huis in Zeeland is verhuisd. Kalbfleisch huurde het vakantiehuisje niet, hij mocht het gebruiken. U vraagt mij of Kalbfleisch daar vaak zat. Dat weet ik niet, ik weet alleen van die ene week.
11. U zegt dat ik eerder verklaarde dat ik met Kalbfleisch op vertrouwelijke voet was gebleven en u vraagt mij wat ik daaronder versta. Als je een relatie hebt gehad en je bent zonder ruzie uit elkaar gegaan, dan ken je elkaars verhalen en vertel je het elkaar als er iets vervelends is in privé of op het werk. U vraagt of het dan klopt dat lief en leed privé en zakelijk in ons contact aan de orde was. Dat klopt.
12. Bij het etentje bij Boukema en zijn gezin, zijn de mannen later apart gaan zitten om over zaken te praten. Voor zover ik me herinner, was dat ook de aanleiding voor de afspraak, dat er zaken speelden. Kalbfleisch heeft me daar in de auto terug over verteld. Boukema was toen advocaat, hij woonde in Amsterdam. U vraagt waar die zaken over gingen. Het ging over de grond rond Schiphol en Haarlem. Het ging ook om de zakelijke belangen die speelden bij zijn vriendje Van AnDEL. Ik kan dit etentje niet in de tijd plaatsen. Wel denk ik dat het was in de tijd dat onze relatie al was overgegaan in een vriendschap. Ik weet niet waarom het etentje juist bij Boukema was. Ik weet ook niet of Boukema bevriend was met Jan Jonathan van AnDEL.

Op vragen van de rechter-commissaris antwoord ik als volgt.

13. U zegt dat in de brief staat dat Kalbfleisch Westenberg heeft gevraagd de zaak te behandelen waarin de heren Van AnDEL waren betrokken. U vraagt mij hoe ik daarvan weet. Op een gegeven moment kwam Kalbfleisch op het werk mijn kamer binnen. Hij was opgewonden. Hij had een telefoontje van Van AnDEL gekregen dat deze grote ruzie had gekregen. Hij kon Westenberg niet vinden en vroeg of ik wist waar hij was.

-
14. Een of twee dagen later heb ik Kalbfleisch gevraagd of hij Westenberg nog had gesproken. Kalbfleisch zei dat dat zo was. Hij zei dat hij Westenberg had gevraagd, als er een zaak van zou komen, om deze te doen. Dit ging om de zakelijke belangen van Van Andel en de grond rond Schiphol. De intentie van Kalbfleisch was om een oplossing te zoeken voor de problemen die Van Andel had. Vanuit deze intentie heeft Kalbfleisch de problemen van Van Andel verteld aan Westenberg en hem gevraagd die zaak te behandelen. Naar aanleiding hiervan zijn wij een paar weken later naar Boukema gegaan, waarover ik hiervoor heb verklaard. De naam van Poot of de naam Chipshol heb ik in die tijd nooit gehoord. U vraagt hoe ik op deze mededeling van Kalbfleisch heb gereageerd. Ik heb er eigenlijk niets op gezegd, ik heb het aangehoord.
 15. U vraagt of Kalbfleisch vaker met mij heeft gesproken over deze kwestie. Hij heeft het nog weleens over Vomar gehad, bij dat bedrijf was hij commissaris. Hij was daar best druk mee. Vomar had ook belangen bij de grond rond Schiphol. Zwanenburg wilde uitbreiden met zijn winkelketen. Kalbfleisch heeft bij mij thuis weleens gebeld met Zwanenburg.
 16. U vraagt over welke Van Andel Kalbfleisch het had toen hij sprak over het telefoontje van Van Andel dat er ruzie was ontstaan. Dat weet ik niet, hij noemde geen voornaam maar sprak over Van Andel. Dat was ook zo in het gesprek een of twee dagen later.
 17. U zegt dat in de brief staat dat zo invloed kon worden uitgeoefend en u vraagt of dat inderdaad de bedoeling was van de vraag van Kalbfleisch aan Westenberg om de eventuele zaak te doen. Kalbfleisch heeft aan Westenberg verteld over de belangen die speelden bij Van Andel en de vraag gesteld of hij de zaak wilde doen. Daaruit begrijp ik dat beïnvloeden de bedoeling was. Kalbfleisch heeft dit tegenover mij niet verder toegelicht. Met Westenberg heb ik het er nooit over gehad.
 18. U zegt dat er inderdaad meerdere zaken van zijn gekomen en dat die in de jaren 94-97 zijn behandeld. Daarvan was ik niet op de hoogte. Ik heb dat niet meegekregen op de rechtbank en ook niet uit de media. Ik las hierover voor het eerst in het artikel in de Nieuwe Revu in 2007. Met Kalbfleisch had ik in die jaren niet echt contact meer, omdat hij, zoals ik verklaarde, in 1994 is getrouwd.
 19. U vraagt hoe ik Boukema in dit verhaal plaats. In de brief staat dat ook Boukema zich met de zaak heeft ingelaten en dat baseer ik op het feit dat wij naar hem zijn toegegaan zodat Kalbfleisch met hem over deze kwestie kon praten.
 20. U vraagt of alle details in de brief juist zijn. Dat Westenberg en Kalbfleisch allebei bij de rechtbank Haarlem hebben gewerkt, is juist. Vervolgens is Westenberg naar de rechtbank Den Haag gegaan en daarna Kalbfleisch. Volgens mij zat hier een klein jaar tussen. Het is niet mijn bedoeling geweest met de zin in de brief die hierover gaat te suggereren dat er een verband bestaat tussen de overstap van Westenberg en die van Kalbfleisch. Kalbfleisch was met Harry van Andel wat minder goed bevriend, maar was wel dikke vrienden met Jan Jonathan. U vraagt naar de zaken die Kalbfleisch volgens de brief met de broers Van Andel deed. Desgevraagd gaf Kalbfleisch hen wel advies. Volgens mij hadden de broers Van Andel een adviesbureau. Kalbfleisch had veel nevenfuncties, waaronder die bij Vomar. Verder bedoel ik met deze zin dat Kalbfleisch de belangen van Van Andel in het conflict over de grond rondom Schiphol heeft behartigd. Ik leid dit af uit het feit dat hij de problemen hierover heeft aangehoord, erover heeft gesproken met Van Andel, dit vervolgens aan Westenberg heeft verteld en deze gevraagd heeft de eventuele zaak te behandelen. Kalbfleisch heeft Westenberg de ins en outs van de

kwestie verteld. Dat heb ik van Kalbfleisch gehoord. Ik weet niet waar Westenberg en Kalbfleisch hebben gesproken hierover.

Op vragen van de advocaten van verzoekers antwoord ik als volgt.

21. U vraagt naar de relatie tussen Kalbfleisch en Westenberg, namelijk of er een zekere gezagsverhouding tussen hen bestond, of Westenberg ontvankelijk was voor sturing door Kalbfleisch. Volgens mij niet. Op het werk waren ze allebei vice-president. Op persoonlijk vlak kan ik me zoiets niet herinneren.
22. De naam van het adviesbureau van de broers Van Anandel weet ik niet. U noemt de naam "Management Adviseurs Ondernemers". Dat komt me niet bekend voor. Ik weet dat Jan Jonathan en Harry weleens zaken samen deden en dat Kalbfleisch hen weleens advies gaf. Of hij daarvoor betaald werd, weet ik niet. De adviezen die hij gaf waren meestal juridisch maar verder weet ik niet waarover ze gingen. Ik weet dus ook niet of de adviezen zagen op procedures waarin de broers Van Anandel waren verzeild geraakt.
23. Ik weet niets van klachten over Westenberg die eind december 1994 bij Van Delden zijn gelegd.
24. Van der Windt ken ik. Volgens mij heb ik als griffier politierechter zittingen met hem gedaan. U vraagt naar de relatie tussen Westenberg en Van der Windt en naar die tussen Kalbfleisch en Van der Windt. Daar weet ik niets van.
25. U vraagt naar de relatie tussen Kalbfleisch en Westenberg met De Kroes of Joell Wyler. Daar weet ik niets van. Ik weet niet of Westenberg rechtstreeks contact heeft gehad met Van Anandel over zaken. Het zou kunnen dat ze allebei op het huwelijk van Kalbfleisch waren.
26. U zegt dat het artikel in de Nieuwe Revu ook ging over het telefoneren van Westenberg met advocaten en vraagt of ik daar iets van weet. Nee, daarmee ben ik niet bekend.
27. U vraagt of ik er ooit getuige van ben geweest dat Kalbfleisch en Westenberg gaande de rit over deze kwestie hebben gesproken. Dat is niet het geval.
28. U zegt dat Kalbfleisch als getuige heeft verklaard over een bespreking begin jaren 90 in het huis van De Kroes over mogelijke investeringen. Daar heb ik geen weet van.

Op een vraag van mr. Houtzagers antwoord ik als volgt.

29. U vraagt waar het fysiek was toen Kalbfleisch mijn kamer binnenkwam op zoek naar Westenberg. Dat kan ik me niet goed herinneren, maar volgens mij was het in het oude gebouw van de rechtbank.

Op vragen van de rechter-commissaris antwoord ik als volgt.

30. U vraagt waarom ik de brief in 2007 heb verstuurd. Ik las het artikel in de Nieuwe Revu en was daardoor helemaal van slag. Er stond in dat Westenberg niet partijdig was geweest, maar ik wist er meer van en las nu wat voor gevolgen dat had gehad. Ik was verontwaardigd, had gevoelens van onrechtvaardigheid en later ook van boosheid. Dat was gericht op zowel Kalbfleisch als Westenberg. Ik vond het heel erg zo van 'dat regelen we wel even onderling'. Ik heb het briefje geschreven en nog niet meteen verstuurd. Ik heb er nog over nagedacht en het toen naar de journalist gestuurd. Ik heb niet overwogen mijn naam eronder te zetten. Ik wilde als een soort misdaad anoniem laten weten dat het toch anders zat. De legpuzzel viel in elkaar, dat wat ik wist en wat ik in het artikel las. Na het versturen van de brief was

-
- ik wel een beetje opgelucht. Ik heb niet overwogen Kalbfleisch en Westenberg er zelf op aan te spreken, ik wilde het echt anoniem melden.
31. U zegt dat Hofhuis heeft verklaard dat ik gezegd zou hebben het onrechtvaardig te hebben gevonden dat Westenberg alleen in de wind stond. Dat heb ik niet tegen Hofhuis gezegd, die uitdrukking zegt mij ook niets. Ik vond gewoon dat de waarheid boven water moest komen.
 32. Ik wil graag zelf iets zeggen. Ik heb hier een uitgeprinte e-mail van mij aan Hofhuis van 8 december 2010. Ik lees u de tekst voor. U vraagt of ik wil dat deze tekst aan het proces-verbaal zal worden gehecht. Ja, dat wil ik.
 33. Ik had een geheim en wilde dat met iemand delen. Ik had er nog nooit met iemand over gesproken. Ik ben ermee naar Hofhuis gegaan niet omdat hij ex-president is of rechter, maar omdat ik hem hoog acht, hem integer vind en vertrouwen in hem heb. Ik begon het gesprek met hem met de mededeling: "Ik weet ook dat Kalbfleisch en Westenberg daarover contact hebben gehad". Met het woord ook wilde ik doen voorkomen dat behalve de schrijver van de anonieme brief ik er ook van op de hoogte was. Na een paar zinnen vroeg Hofhuis of ik de brief had geschreven. Hij vroeg dus niet of ik wist wie de brief had geschreven. Ik schrok een beetje en heb even geaarzeld, maar omdat het een gesprek in vertrouwen was, wilde ik niet liegen. Daarom heb ik toen ja gezegd. Het klopt dat ik teleurgesteld ben dat Hofhuis mijn vertrouwen heeft beschaamd. Hij had mij ook kunnen stoppen, maar dat deed hij niet en heeft me toen die vraag gesteld.
 34. U zegt dat Hofhuis heeft verklaard dat ik nog een brief aan Kalbfleisch heb gestuurd. Dat klopt. Hofhuis had mij gevraagd of ik het goed vond dat hij de kwestie in vertrouwen met iemand zou bespreken. Dat vond ik goed, omdat ik hem ook in vertrouwen had genomen. Daarna zei hij dat hij vond dat het toch gemeld moest worden. Mijn wereld stortte in, ik zat daar niet op te wachten. Dat was ook helemaal mijn bedoeling niet geweest. Het was voor mij een vreselijke tijd. Dat was in december 2010. Hofhuis stelde voor dat we samen naar de president zouden gaan. Dat wilde ik niet. Bakker heeft ten opzichte van mij geen geheimhoudingsplicht en dan zou het bekend worden. Hofhuis heeft nog even gewacht. Toen heb ik gezegd dat ik nog wel een brief aan Kalbfleisch wilde schrijven om Hofhuis ervan te weerhouden naar Bakker te stappen. Ook wilde ik hiermee laten zien dat het waar was. Als het niet waar was, was ik ook niet naar Hofhuis toe gegaan. Ik heb mijn brief aan Kalbfleisch aan Hofhuis laten lezen. Ik heb de brief zo opgesteld dat Kalbfleisch niet kon weten dat ik de schrijver was van de anonieme brief. Een dag of veertien later kwam zijn antwoordbrief. Ook die heb ik aan Hofhuis laten lezen. Ik geef u beide brieven en hoor dat u deze voorleest. U zegt dat beide brieven aan het proces-verbaal zullen worden gehecht.
 35. Ik wil hieraan toevoegen dat in mijn brief aan Kalbfleisch waar staat: "Ik ga ervan uit ..." tot "...heeft laten 'winnen'", ik dit erin heb gezet om te verhullen dat ik de schrijver van de anonieme brief was. Deze zin is niet waar. De anonieme brief is wel waar. Datzelfde geldt voor de zin: "Alle commotie ..." tot "... deskundig rechter is."
 36. Ik vind het belangrijk om ook de brief die ik aan Hofhuis heb geschreven en zijn antwoord daarop aan mij voor te lezen. Dat doe ik bij deze. U zegt dat ook deze brieven aan het proces-verbaal zullen worden gehecht.
 37. Hierna is Hofhuis naar Bakker gegaan. Die heeft een brief geschreven, maar heeft nog even gewacht of de informant zou komen. Ik heb nog tegen Hofhuis gezegd:

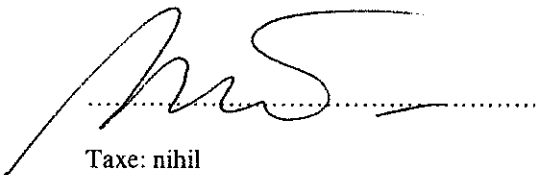
“zal ik dan toch maar gaan?”. Hij zei: “Doe maar niet, dan word je naam bekend, het is al te laat.” of woorden van een dergelijke strekking.

38. Ik ben al maanden bang. U vraagt waar ik dan bang voor ben. Dat mij iets zal overkomen. Ik woon in dezelfde stad als de heren. Hofhuis heeft gezegd dat als ik onder de tram geduwd zou worden, hij zou weten uit welke hoek het kwam.
39. Het feit dat Westenberg in zijn verhoor de anonieme brief heeft betiteld als “lariekoek” en Kalbfleisch in zijn verhoor het “kletskoek” heeft genoemd, maakte mij opnieuw verontwaardigd. Dit is de aanleiding geweest om voor de tweede keer aan de bel te trekken en de e-mail aan Hofhuis te schrijven.

Op vragen van de advocaten van verzoekers antwoord ik als volgt.

40. U zegt dat ik kennelijk de verklaringen van Westenberg en Kalbfleisch heb gelezen en vraagt of die naar mijn indruk op onderdelen strijdig zijn met de waarheid. Ja, anders was ik niet naar Hofhuis gegaan. Zo staat er in de verklaring van Kalbfleisch dat hij Van Andel helemaal niet meer gezien heeft, maar die uitnodiging voor het souper waarover ik verklaarde was in december 1987. Op verzoek van u overhandig ik ook een kopie van de uitnodiging en van de bijbehorende kaartjes aan de rechter-commissaris om aan het proces-verbaal te laten hechten. De datum is door Kalbfleisch op het kaartje geschreven.
41. U vraagt of ik vanaf begin januari 2011 door mensen van de rechtbank Den Haag direct of indirect benaderd ben over deze kwestie. Nee, wel ben ik drie keer door de rijksrecherche benaderd. U vraagt of ik weet of het bestuur van de rechtbank Den Haag een onderzoek naar deze kwestie heeft gestart. Ik heb begrepen van niet. Bakker kende mijn naam natuurlijk nog niet.
42. Ik heb de rijksrecherche stukken gegeven. Dit zijn dezelfde vier brieven die ik vandaag aan de rechter-commissaris heb gegeven.

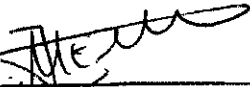
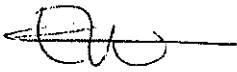
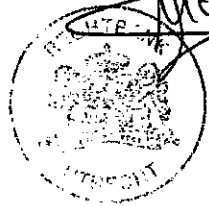
Vorgelezen, volhard en getekend

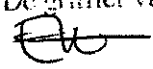
Taxe: nihil

De voortzetting van het voorlopig getuigenverhoor is bepaald op 7 april 2011.

Waarvan proces-verbaal,

Voor ~~gense~~ / afschrift
De griffier van de rechtbank.

Van: [REDACTED]

Verzonden: woensdag 8 december 2010 11:20

Aan: Hofhuis, H.F.M. (Rechtbank 's-Gravenhage)

Onderwerp:

Hans graag zou ik met jou over iets willen praten dat mij al heel lang dwars zit.
Het is wel onder strikte geheimhouding, tenzij jij liever niet met een "geheim" geconfronteerd wil worden.
Ik weet niet met wie ik het bespreken moet. En jij bent nu geen president meer
en ik kan je vertrouwen.
hart. groet, [REDACTED]

18-1-2011

CC

[REDACTED]

Den Haag, 31 december 2010,

Beste [REDACTED]

Ik ontving je brief over, kort gezegd, Hans Westenberg en Chipshol.

Ik herinner mij niet dat de heer Van Andel mij "medio jaren 1990" heeft opgebeld, laat staan dat ik mij herinner dat ik na een telefoontje van hem naar Hans Westenberg ben gegaan met het verzoek de Chipsholzaak als rechter te behandelen. Zou dat wel gebeurd zijn, dan is het vrijwel uitgesloten, dat ik mij zoiets, immers een uitzonderlijke gang van zaken, niet zou herinneren.

Zou de heer Van Andel mij al hebben opgebeld en zou ik naar aanleiding daarvan contact met Hans Westenberg hebben gezocht, dan zou ik hem als hoofd van de sector civiel dat telefoontje slechts hebben gemeld, zodat hij daarmee in het kader van de zaakverdeling kon rekening houden. De verhoudingen binnen de rechtbank waren en zijn niet van dien aard dat een verzoek aan een collega om een bepaalde zaak wel of juist niet te behandelen, laat staan met een daarbij vooropgestelde of afgestemde uitkomst, daarin zou passen.

Dat ik de zaak zelf indertijd niet kon doen, heeft bovendien niets met mogelijke belangenverstrengeling te maken. Ik ben met belangenverstrengeling, juist omdat ik enkele nevenfuncties had, altijd uiterst prudent en geheel transparant omgegaan. De zaak Chipshol speelde bovendien in de sector civiel. Bij aanvang van die zaak werkte ik in de sector familie en jeugd en later stapte ik over naar de faillissementskamer.

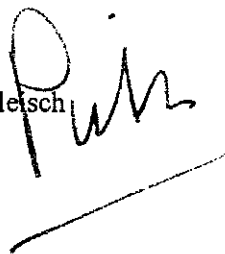
Je schrijft dat je de zaak aan een vertrouwenspersoon hebt voorgelegd. Je had er mijns inziens goed aan gedaan over de vragen, die bij je opspelen, voorafgaand aan zulk een overleg met een derde, contact met mij op te nemen. Je had dan uit mijn reactie kunnen begrijpen dat er geen aanleiding is om aan te nemen dat er contacten tussen Hans Westenberg en mij zijn geweest die niet in de haak waren. Je hebt nu een vertrouwenspersoon ingeschakeld, die mijn hierboven uiteengezette visie op de zaak niet te horen heeft gekregen en dus door jou eenzijdig is voorgelicht.

Overigens is in de krantenberichtgeving mijn verklaring niet juist weergegeven. Ook op dit punt had je eerste navraag bij mij kunnen en moeten doen en past het volstrekt niet mij impliciet ter verantwoording te roepen. Ik heb de kwalificatie "kletsboek" gebruikt voor de inhoud van een anonieme brief van februari 2007, waarvan de suggestie was, dat ik Hans Westenberg bij het wijzen van vonnis in de Chipsholzaak zou hebben beïnvloed. Daarvan is geen sprake geweest. Ik heb met Hans nooit enig inhoudelijk overleg in de Chipsholzaak gehad, gelijk ook bevestigd. Je diskwalificeert wel erg gemakkelijk twee in onafhankelijkheid afgelegde verklaringen. Ik laat dan maar daar, dat Hans, wiens integriteit je in je brief zelf bevestigt, zich altijd in alle omstandigheden als een uiterst onafhankelijk rechter heeft laten kennen.

Ik neem aan met het bovenstaande aannemelijk te hebben gemaakt dat en waarom er voor jou geen reden is met een groot moreel dilemma te zitten.

Met groet,

Pieter Kalbfleisch

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Pieter', written over the printed name. The signature is stylized and includes a long horizontal stroke underneath.

Den Haag, december 2010

In deze kerstperiode en met het komende nieuwe jaar op komst, zit ik met een groot moreel dilemma. Ik zal je dat proberen uit te leggen.

De afgelopen jaren is er veel publiciteit geweest rond de zogenaamde meinedzaak van Hans Westenberg. Maar ook de Chipsholzaak stond in grote belangstelling van de media. In het voorjaar troffen wij elkaar bij de borrel ter gelegenheid van Jan de Boo z'n verjaardag. Lij kwam toen heel spontaan naar mij toe en we hebben even met elkaar staan praten over ons wel en wee. Ik had je na je vertrek bij de rechtbank immers nooit meer gesproken. Je vertelde mij terloops best gespannen te zijn over het feit dat je in het najaar gehoord ging worden in een zaak die tegen Hans W. loopt. Je zag daar enorm tegenop, zo vertelde je mij. Ik begreep toen nog niet waarover dat ging. Pas later heb ik uit de media begrepen waarover het precies ging. Ik heb uit de krantenberichten ook begrepen dat jij in dat verhoor over jouw "relatie en vriendschap" met Hans W en over de inhoud van een anonieme brief (waarin o.a. staat geschreven over het feit dat jij met Hans W contact hebt gehad over de Chipsholzaak), dit hebt afgedaan met "kletsboek". Mijn geweten ging spelen want ik weet nog dat jij in die periode waarin het zich allemaal afspeelde (medio jaren 1990) een telefoontje kreeg van één van jouw vriendjes Van Andel en dat jij toen met het probleem onmiddellijk naar Hans W. bent gestapt en hem hebt benaderd deze zaak als rechter te behandelen. Zo is ook gebeurd.

Ik ga er van uit dat HW op juridisch vlak naar eer en geweten heeft gehandeld en dat hij niet "jouw" partij heeft laten "winnen".

Ik neem aan dat jij net zo goed ook met dit gegeven zit.

Kan mij niet voorstellen dat je dit zo rücksichtslos naast je neer legt, hoewel jouw en ook H zijn belangen erg groot zijn, dat realiseer ik mij ook terdege.

Alle commotie rond deze zaak had voorkomen kunnen worden als HW bij de RC had verklaard, en dat geldt ook voor jou, dat jij de zaak om redenen van belangenverstremgeling indertijd niet kon doen, maar dat een collega, zijnde HW, daartoe wel bereid was omdat hij partijen niet kende en een goed en deskundig rechter is.

Omdat ik nu al een tijdje worstel met het feit dat ik van een en ander meer op de hoogte ben, dan een "gemiddeld ander iemand" en ik er zelf ook niet uit kwam, heb ik een vertrouwenspersoon benaderd en deze persoon omtrent bovenstaande ingelicht. Nooit eerder heb ik deze materie met iemand besproken.

Ook deze persoon heb ik nu opgezaald met een dilemma; dat vind ik zelf heel verdrietig en naar.

Ik hoop dat jij met jezelf in het reine zult komen.

Wens jou en je gezin veel sterkte toe de komende periode en ook veel warmte met de komende feestdagen.

beste Hans

9 januari 2011

Begin / medio december jl. heb ik jou benaderd door middel van een mailtje met het verzoek met jou te mogen praten, omdat ik met een geheim rondliep, dat ik met je wilde delen.

Het alleen weten en verwerken is maar zo alleen. Ik vertelde jou dat ik je hoog heb, dat ik jou uitkoos omdat je integer bent en dat ik je voor 100 % kan vertrouwen en ik je als mijn vertrouwenspersoon zie. Jij liet mij de volgende dag bij je komen en ik heb je mijn geheim verteld waar ik al een tijdje mee bezig was en wat inmiddels in de media steeds grotere vormen ging aannemen.

Je beloofde mij algehele geheimhouding.

Maar je stelde mij tijdens het gesprek daarover ook nog een vraag waarop ik spontaan heb geantwoord.

Achteraf had ik daar geen antwoord op moeten geven, want dat nekt mij nu.

Je had mij ook kunnen zeggen toen je hoorde over welk onderwerp het ging: "Stop, ik wil er niets over horen want dat kan mij evt. in problemen brengen" en je had mij die belangrijke vraag ook niet hoeven of kunnen stellen, want nu ben jij van mening dat ik jou daar mee heb opgezadeld en je weer niet anders kunt dan dit met anderen te delen.

Vlak na dat bewuste gesprek heb je mij gevraagd contact te mogen opnemen met iemand die jij weer heel hoog hebt zitten en die jouw vertrouwenspersoon is, omdat jij jouw gevoelens en gedachten met deze persoon wilde delen. Ik vond dat goed omdat ik immers ook mijn "morele probleem" bij jou had neergelegd.

Er kwam in die periode steeds meer druk op mij te liggen, terwijl ik duidelijk te kennen had gegeven er verder niets mee te willen doen.

Ik heb geen zin in beerputten die opengaan, verhoren, krantenartikelen, toestanden, gegooi met modder, insinuaties, ed.

Nadat wij weer samen hadden gepraat na het gesprek met jouw vertrouwenspersoon, ben ik toen zelf met het idee gekomen een brief te schrijven aan die bewuste persoon, de inhoud daarvan ken je want ik heb je de brief laten lezen. Jij vond dat een goed idee.

Het was het laatste dat ik wilde doen en aan mee wilde werken dat heb ik je ook een paar maal gezegd. Op deze brief heb ik ongeveer veertien dagen later een antwoord gekregen en de inhoud daarvan heb ik je onlangs laten lezen.

We hebben hierover nog gebrainstormd en ons afgevraagd wat het verder voor zin zou hebben een en ander aan de "grote klok" te hangen, vooral omdat de ontwikkelingen in deze zaak toch zijn beloop krijgt en heeft, omdat de zaken nu eenmaal gestart zijn en gevolgen krijgen.

Verder is het zo dat andere partijen toch mijn geheim ontkennen of het zelfs niet meer weten.

En dan is het nog een tegen twee.

Nogmaals, dat was het laatste dat ik in deze zaak heb gedaan en wilde doen.

Ik heb je dat zoals reeds gezegd diverse malen aangegeven.

Jij kwam toen met het feit dat jij nu je van een en ander op de hoogte bent en je ook met dit dilemma bent geconfronteerd, je vond dat je bovenstaande moest delen met jouw baas omdat als het later bekend zou worden jij je dit niet kon permitteren een en ander te weten maar er niets mee gedaan te hebben. Dit gesprek heeft plaatsgevonden maar je hebt zoals je mij had beloofd geen naam genoemd. Daar zat ik dan. En nu wordt er van mij verlangd dat ik dit ook met hem te gaan bespreken en evt. met de hoogste baas van het OM en evt. andere instanties.

Ik wil dit niet, voor 100 % niet. Ik werk hieraan ook echt niet mee.

Anders was ik zelf wel naar deze personen toegegaan. Ik wilde het privé houden en alleen met iemand die ik volkomen vertrouw, dit delen en toevertrouwen.

Ik heb met jou de afspraak gemaakt en niet met die anderen, die voelen zich moreel vast niet verplicht tegenover mij. Zij dienen een ander, niet mijn, doel.

Ik voel mij enorm gedwongen tot dingen die ik niet wil. Mijn opzet was daar ook niet op gericht en ik heb je dat verteld. Ik ben hier echt dood ziek van, voel me heel erg naar, ellendig, heb huilbuien, spanningen, hoofdpijnen, kan mij niet op mijn werk concentreren, e.d.

Mijn bloeddruk is enorm gestegen met bloedneuzen als gevolg. Ik heb er zo ontzettend veel spijt van dat ik met mijn geheim naar jou ben gekomen.

Dit is het "slechtste" advies dat ik mijzelf ooit heb gegeven en het meest "ellendige" dat mij ooit is overkomen.

Ik denk er dan ook sterk over een en ander met een advocaat te gaan bespreken want ik voel mij hulpeloos, het groeit mij boven het hoofd; ik voel mij niet meer gesteund en erg in de steek gelaten. Ik ga nu ook met enorme tegenzin naar mijn werk, heb vrijdag jl. na ons gesprek ook mijn ontslag via het ABP aangevraagd en ik wil hier zo spoedig mogelijk als kan weg.

Terwijl dit mijn laatste leuke maanden hadden moeten worden waarbij ik met goed gevoel na jaren voor de club te hebben gewerkt, eindelijk weg zou kunnen.

Het recht heeft heus wel zijn loop ook zonder mij.

Laat mij ajb verder met rust, want ik trek het niet meer. Ik heb dit ook niet verdiend.

Hgr van jou welbekend persoon.

10 januari 2011

Berte [REDACTED]

Vanmiddag heb ik jouw brief ontvangen. Ik vind het vreselijk dat jij je zo ongelukkig voelt in de intussen ontstane situatie. Ik wil mijn best doen jouw identiteit verborgen te houden, maar ik weet eenvoudig niet of dat lukt.

Achteraf gezien had ik er beter aan gedaan om jou, zodra je mij liet weten "een geheim" aan mij voor te leggen, te zeggen dat ik niet elk geheim voor mij mag houden. Ik was echter niet bedacht op een mededeling zoals jij mij al meteen in de eerste zin aan mijn tafel deed. Daarmee was ik deelgenoot geworden van een gegeven dat ik, als oud-president en als rechter, naar mijn overtuiging niet "onder de pet" mag houden. Ik ben daarbij, zoals je weet, niet over één nacht ijs gegaan.

Dit neemt niet weg dat de kwestie nu een beloop heeft gekregen dat jij nooit hebt gewild, ook niet toen je mij in vertrouwen hebt genomen. Zo bezien heb je inderdaad de verkeerde persoon als vertrouwenspersoon benaderd. Dit bedrukt mij zeer, want je hebt juist contact met mij gezocht omdat je meende dat jouw mededeling bij mij veilig zou zijn. Ik zeg jou met diepe overtuiging dat ik het afschuwelijk vind dat ik in feite degene ben geweest die jou dit ongeluk heeft bezorgd.

Zoals ik jou al eerder heb gezegd, zal ik jouw naam niet noemen, en ook geen bijzonderheden vermelden die in jouw richting zouden kunnen wijzen. Ik zal aan Frits en mogelijke anderen die mij hierover vragen gaan stellen zeggen dat ik mij tegenover jou – ik spreek steeds over "de betrokkene" – niet vrij voel te zeggen wie mijn informant was. Maar ik heb geen verschoningsrecht en zal, als ik op enig moment als getuige zou worden ondervraagd en een rechter mij inderdaad geen verschoningsrecht toekent, niet kunnen zwijgen of iets anders dan de waarheid kunnen zeggen. Of het ooit zo ver komt weet ik niet, maar wij moeten in deze gevoelige kwestie op alles zijn voorbereid.

Het is buitengewoon akelig dat deze kwestie zo'n uitwerking heeft op jou. Ik meen oprecht dat jij jezelf geen enkel verwijt kunt maken. Het is dus eigenlijk ongerijmd en hoogst onrechtvaardig als jij nu de consequenties zou moeten trekken die je in jouw brief beschrijft, zoals een eerder ontslag, vertrek met stille trom, en bovenal natuurlijk het verlies van het plezier in je werk, je werkomgeving en je persoonlijke leven. Ik vind dat jij dit jezelf niet zou moeten aandoen, maar ik begrijp jouw emoties wel. Ik hoop dat je ertoe komt in te zien en te voelen dat dergelijke consequenties niet alleen onverdiend zijn, maar ook onnodig.

Ik zal morgen opnieuw met Frits spreken. Daarbij zal ik hem weer duidelijk maken hoezeer mijn informant onder deze situatie lijdt. Ik zal hem zeggen dat schade voor mijn bron onverdiend is. Maar ook dan kan ik jou niet de volledige garantie geven dat jij in alle scenario's buiten schot kan blijven. Ik heb nog geen list verzonnen die dat wel kan garanderen.

Hartelijke groet,

Hans

M.M.

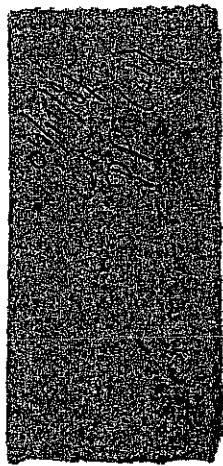
Om Sinterklaasviering morgen
begint (m.i.) met een middagwedstrijd
in 'De Kluis' + 'Kerkerdijk'.

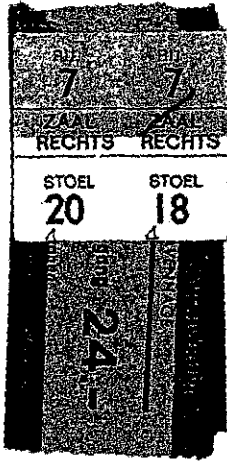
Daarna stelt de koning zijn het sterven
en appetitief te gebreken, wat veel aangevuld
met een brecht hap.

Om 20¹⁵ dueren zij in de Schouwburg (de koninklijke
kastelen) te zijn, waarna om 10.45 (des avonds)
het rouwen in het geheel van sterven v. bidde door
den rademakker geveerd zal worden.

Vrienden mogelijk van jolijt!

P.P.

7 7

ZAAK ZAAK

RECHTS RECHTS

STOEL STOEL

20 18

24